

Geachte Raad,

Ik mag u vanavond, namens SWZ, kort te woord staan over het Toekomstperspectief voor Holtenbroek.

Holtenbroek is een bijzondere wijk. Een wijk met prachtige kenmerken (zowel sociaal als fysiek), maar ook met wat rauwe randjes. Deze bijzondere wijk verdient een bijzonder toekomstperspectief. En dat ligt nu voor u.

De wethouder geeft aan dit een **experiment** is om op wijkniveau **fysiek en sociaal** stevig aan elkaar te verbinden.

Wat ons betreft is dit experiment geslaagd.

Maar het is **ook pas stap 1** van het experiment. Want wijkgericht werken vraagt meer dan een rapport van 80 pagina's. Daar kom ik zo op terug.

Eerst ga ik even in op de tot totstandkoming:

Het toekomstperspectief is op een goede manier tot stand gekomen. De gemeentelijk projectleiding heeft een goed participatietraject gefaciliteerd. Samen met de actieve bewoners en werkgroepen die zijn verenigd in het wijkplatform Holtenbroek. Ik durf te stellen dat zonder deze mensen

- 1) de verbinding tussen sociaal en fysiek niet zo goed was gelegd.
- 2) En dat we ook niet zoveel inwoners zouden hebben bereikt.

Maar bij de participatie hebben we ook ervaren dat veel mensen uit Holtenbroek - waarover we praten en schrijven - niet betrokken kunnen/willen worden. Zij zijn niet bij machte om hiervoor energie vrij te maken. Ze zijn de hele dag bezig het heden, met rondkomen met weinig geld, met de kinderen naar school krijgen of met de taal machtig worden. Deze mensen bereiken we echt niet, welke vorm van participatie je ook kiest. Gelukkig zijn deze mensen wel goed vertegenwoordigd door wijkwerkers tijdens het participatieproces.

Dus: Koester dit het wijkplatform en de wijkwerkers, ook bij de volgende fase van dit experiment. Zij weten wat er speelt.

Dan het toekomstperspectief zelf:

De sociale en fysieke opgaven zijn geformuleerd en onder gebracht in ontwikkellijnen. De ontwikkellijnen zijn heel mooi, maar ze zijn ook erg abstract. Uit de opgaven blijkt dat de sociale opgaven groter zijn dan de fysieke opgaven.

Maar zoals ik net al zei, ze worden mooi aan elkaar verbonden. Fysiek moet sociaal versterken.

Maar hoe mooi de ontwikkellijnen ook zijn, we moeten ze wel in de praktijk brengen. En juist dan wordt het ingewikkeld. En daarmee kom ik bij mijn laatste punt –**het vervolg**.

De wethouder schrijft in het raadsvoorstel dat nieuwe initiatieven – zowel fysiek als sociaal – worden afgewogen op de bijdrage aan het dichterbij brengen van het toekomstperspectief. Dat daar gaat het om, maar dat is erg ook lastig.

Want fysiek of ruimtelijk toetsen is redelijk makkelijk. We hebben de ruimte tot op de centimeter verdeeld in bestemmingen (bijv. groen-, maatschappelijk- of woonbestemming), we hebben fysieke doelen die meetbaar zijn. Zoals parkeernormen, groen- en geluidsnormen, we hebben maximale hoogtes voor gebouwen en we hebben zelfs telraam voor biodiversiteit.

Maar sociaal toetsen is veel minder meetbaar. Zeker vooraf. Dat gaat vaak om maatschappelijke verbeteringen die zich in de toekomst afspelen. Daarom delven deze sociale argumenten vaak het onderspit bij toetsing van initiatieven.

Een voorbeeld:

Want hoe toets je of het verbouwen van garageboxen naar kleine ateliers, bijdraagt aan de ontwikkellijnen ‘Gezond en Veilig’ en ‘Groeien en Bloeien? Want ze verbeteren het veiligheidsgevoel op straat en bieden jongeren de kans om te starten als ondernemer.

En hoe weeg je dat af tegen de harde fysiek eis van de extra parkeerplaatsen die daarom nodig zijn en waar geen ruimte voor is?

Dit zijn afwegingen die vaak ten nadele uitvallen van het moeilijk meetbare sociale doel.

Een verdere uitwerking van dit toekomstbeeld is daarom noodzakelijk. Niet alleen op inhoud, maar ook in onze werkprocessen. Daarom pleiten wij voor een fase twee van dit experiment van wijkgericht werken. Met daarin 2 stappen:

1. Concretiseer de inhoud via **een programma op met bijpassende projecten**.
Doe dat samen met bewoners en alle relevante organisaties in de wijk. Laat zien

dat er wat gebeurt in de wijk. Resultaten geven energie en de verwachtingen zijn hoog!

2. Ontwikkel een **Holtenbroekse werkwijze van toetsing/weging van initiatieven**. We gaan initiatieven toetsen op hun bijdrage aan het Toekomstperspectief. Hoe dragen ze bij aan de ontwikkellijnen? Zowel sociaal als fysiek. En bij de sociale toetsing komen de bewoners helpen. Dus toetsen de bewoners mee via het wijkplatform, de wijkmakers of de sprekers van Holtenbroek. Want zij zijn als geen ander in staat om de sociale effecten van een initiatief te herkennen en te wegen.

En als we deze fase ook succesvol afronden, dan hebben we samen een mooie basis gelegd voor de andere wijken in Zwolle.

Concluderend: fase 1 van het experiment is afgerond met een goed toekomstperspectief voor Holtenbroek. Op naar fase 2. Wij doen graag mee.